

kan jeg ikke Andet end erkende, at den ærede Indenrigsminister fuldstændig har hævet denne Lov i det af ham stillede Forslag, idet han har godkendt den samme Lante, som er fremsført af det ærede Udvalg, at saadanne Diger, der indvunde Areal fra Havet, naar det Indvundne først kan betragtes som gammelt Land, skulle træde ganske i Klasse med andre Diger, og at det, der skulde være afgjørende i saa Henseende, er at Jorden bliver skildsat. Paa dette Punkt falde Udvalgets Betragtning og den ærede Ministers Betragtning fuldstændig sammen. Der bliver altsaa tilbage, forekommer det mig, Spørgsmaalet om, hvorvidt de i Loven givne almindelige Bestemmelser ville kunne forandre saadanne private Overenskomster, der tidligere have bestaaet mellem Lodsseierne paa fra Havet indvundet Land med Hensyn til Digets Vedligeholdelse, og fremdeles om Lovens almindelige Bestemmelser gennem den Autoritet, Loven har fat til bedømme saadanne Forhold, nemlig Landvæsenkommisssionerne, vil kunne forandre det inddæmmede Lands Forhold over for det ældre Land, som laa bagved det Indvundne. Jeg antager, at den ærede Indenrigsministers Betragtning paa disse Punkter er den samme, som jeg tror at kunne tillægge min ærede Gjenbo, nemlig at særlige Bestemmelser i Loven til Betryggelse for, at den nye Lov ikke gennem Landvæsenkommisssionerne skulde kunne forandre saadanne tidligere Forhold, ere overflødige, idet det maa betragtes som i og for sig givet, at saadanne private Overenskomster maa respekteres af Landvæsenkommisssioner, der kommer tilstede for at bedømme Forholdene i deres Almindelighed med den nye Lov i Haanden. Jeg formoder, at Betragtningen fra den ærede Ministers og den ærede Forslagsstillers Side kun gaar i den Retning, at videre gaaende Bestemmelser ere overflødige; jeg tør vel formode, at de ikke anse dem for at være ligefrem skadelige eller utilstede-lige. I det Mindste skal jeg foreløbig gaa ud fra den første Forudsætning, at det kun er som overflødige, at den ærede Minister og min ærede Gjenbo ikke have villet optage dem i deres Endringsforslag, og at det er af samme Grund, at det ærede Udvalg har abandonneret dem. Jeg skal altsaa for Diebliffet kun med dette for Die tillade mig et Par Bemærkninger. Jeg tror ikke, at man er berettiget til at paasta, at det, naar der gives Love paa et Omraade, hvor Lovgivningsmagten hidtil har forholdt sig fuldstændig passiv, da er hævet over ethvert Spørgsmaal, hvorvidt saadanne private Overenskomster og Vedtagter, der paa det paagældende Omraade have maattet træde i Ste-

det for Lovbestemmelser, ubetinget skulle respekteres. Jeg tror paa ingen Maade, at man kan anse det for ubetinget givet, og jeg skal tillade mig til Støtte herfor blot at anføre et Par Exempler. Jeg skal tillade mig, fordi det ligger nærmest, at henvise til det Endringsforslag, som iforgaars blev vedtaget med stort Flertal her i Thinget og som var stillet af den høitærede Indenrigsminister til § 6. Dette Endringsforslag handlede om allerede eksisterende Diger, navnlig om, i hvilket Forhold ved alle i dette Diebliff eksisterende Bestyttelsesdiger de beskyttede Eiendomme skulle deltage i Udgifterne ved samme. Bestemmelsen i saa Henseende i dette Endringsforslag, der, som sagt, blev vedtaget, er den, at saadanne nu eksisterende Diger ville kunne gaa ind under Lovens Bestemmelser, skjøndt de hidtil kun have været private Diger, vedligeholdte af Enkeltmand eller enkelte Mand, og der er taget følgende udtryffelige Forbehold med Hensyn til disse nu eksisterende Digers Behandling efter Loven: „med mindre der enten lige over for disse — det er andre Eiendomsseiere — eller lige over for det Offentlige maatte paahvile dem, der nu vedligeholde Diget, en særlig Forpligtelse heril.“ Det forekommer mig altsaa, at den høitærede Indenrigsminister, da han stillede Endringsforslaget med dette Forbehold, selv har erkendt, at det vilde være nødvendigt udtryffeligt at hævde Opretholdelsen af tidligere Forpligtelser fra Digeieernes Side saavel overfor det Offentlige som overfor andre Private. Har det nu været nødvendigt overfor Eierne af de bestaaende Bestyttelsesdiger udtryffeligt at hævde de Forpligtelser, som de maatte have overfor det Offentlige eller andre Private, ser jeg ikke rettere, end at det med samme Røie kan paastaas, at det er nødvendigt eller i alt Fald ikke overflødig overfor Inddæmningsdiger, der efter en given Tid ville træde i Klasse med Bestyttelsesdiger, udtryffeligt at hævde, at Interessenterne i Inddæmningsdiger trods Landvæsenkommisssionens Kjendelse beholde deres tidligere Forpligtelse overfor det Offentlige og Private. Jeg formoder, at den ærede Landssthingsmand lige over for mig er gaaet ud fra, at et bestaaende Inddæmningsdige er et Bestyttelsesdige; han har ikke anset det for nødvendigt at sætte en bestemt Tidsfrist i saa Henseende f. Ex. Skildsættningstiden, men han har anset det for givet, at et hvert somhelst Inddæmningsdige ogsaa er et Bestyttelsesdige, for saa vidt det Land, der ligger bag ved Inddæmningen, er blevet tørlagt. Jeg antager altsaa, at den ærede Landssthingsmand ligeoverfor mig har ment, at de bestaaende Ind-